

2005. szeptember 8., csütörtök

38. követeli, hogy az Európai Bizottság – az ágazatot képviselő szervezetek meghallgatása után – indítson konkrét akciókat a turizmushoz kötődő ingatlandömping ellen;
39. kéri az európai kormányokat, gondoskodjanak arról, hogy a fejlődő országok irányába történő vállalatáthelyezések és szerződések végrehajtása során maradéktalanul tartsák be az európai vállalatokra vonatkozó szabályokat, különös tekintettel az érintett munkavállalók jogaira;
40. elvárja, hogy az érintett országok kormányai és a turisztikai ágazat uniós szereplői tartassák tiszteletben az emberi jogokat, valamint a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet által előírt minimális feltételekkel összhangban a munkavállalói jogokat védő rendelkezéseket, az európai turisták fogyasztóvédelmét és az utazásszervezőkre vonatkozó ajánlásokat;
41. kéri a fejlődő országok kormányait, hogy a Turisztikai Világszövetség ajánlásaival összhangban alakítsanak ki átlátható és szabályozott eljárásokat a nemzeti piacok hozzáférhetőségére vonatkozóan, mivel ezek minden külföldről érkező beruházás számára alapvető feltételként merülnek fel;

*
* *
*

42. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

P6_TA(2005)0338

Éhínség Nigerben

Az Európai Parlament állásfoglalása a nigéri éhínségről

Az Európai Parlament,

- tekintettel az ENSZ 80,9 millió dolláros segélyfelhívására a Niger számára nyújtandó élelmiszersegély érdekében,
 - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel Niger a világ második legszegényebb országa volt már azelőtt is, hogy a szárazság és a sáskajárás elpusztította volna a tavalyi termést, ami azzal jár, hogy közel 12 milliós lakosságának hozzávetőleg a harmada komoly élelmiszerhiányban szenved, beleértve 800 000 heveny alultápláltsággal küzdő gyermeket is;
- B. mivel 1900 óta kilenc aszályos időszak és komoly éhínség, valamint nyolc sáskajárás volt Nigerben;
- C. mivel a szárazság sújtotta területekről köztudott, hogy fertőző betegségek, például malária, hepatitisz, kolera, tífusz és hasmenés melegágyai lehetnek;
- D. mivel a nigéri élelmiszerhiánynak összetett okai vannak és az időjárás-változás, az élelmiszer-termelés, a piacok, a technológia, a közegészségügy, az orvosi ellátás, a gyermeknevelés, Niger hatalmas államadósága és az általános szegénység egyaránt szerepet játszanak benne;
- E. mivel 2005 júniusáig a nigéri kormány nem volt hajlandó ingyenes élelmiszeradagokat osztani;
- F. mivel ezt a döntést arra alapozták, hogy nem akarják destabilizálni a piacot és tagadták a helyzet súlyosságát;

2005. szeptember 8., csütörtök

- G. mivel az olcsó, kormány által támogatott árú élelmiszerekből kevés volt, és a legszegényebbek számára elérhetetlennek bizonyultak;
- H. mivel abban az esetben, amikor a halálzási mutatók drámai méreteket öltenek, sokkal fontosabb az ingyenes élelmiszersegélyek azonnali szétosztása, mintsem a jövőbeni élelmiszerbiztonság;
- I. mivel az ENSZ 2004 novembere óta ismételt felhívásai szinte süket fülekre találtak, miközben a helyzet válságossá vált;
- J. mivel égető szükség van humanitárius segítségre, élelmiszere, ivóvízre, gyógyszerekre a gyermekek beoltásához a járványok megelőzése érdekében;
- K. mivel amellet, hogy a helyzet kezelése egyértelműen azonnali intézkedéseket kíván, az elszegényedés megállítása és az éhínség felszámolása Nigerben és a Szahel-övezetben hosszú távú kihívás, ami jelentős befektetéseket és kötelezettségvállalást igényel;
- L. mivel a Szahel-övezetben az elsivatagosodás és a talaj tápanyagtartalmának kimerülése a természeti erőforrások nem fenntartható használatának következménye, ideértve az erdők és bozótok kiirtását, valamint az éghajlatváltozás hatásait is;
- M. mivel az ENSZ gyorssegélyek koordinátora szerint nyolcvanszor drágább a sürgős beavatkozás, mint a megelőzés, és mivel ez igaz a szomszédos, éhínség által fenyegetett országokra (Mali, Mauritánia, Burkina Faso, Csád) is;
1. sürgeti a nemzetközi közösséget, hogy ne fordítson hátat Niger hosszú ideje tartó szenvedésének, hiszen bár az élelmiszerosztás folyamatosan zajlik az ország legsúlyosabban érintett területein, a sürgősségi beavatkozás pénzügyi tartalékai végesen fogyatkoznak;
 2. kéri, hogy ismerjék el Nigerben az alultápláltság rendkívüli egészségügyi veszélyeit annak érdekében, hogy általános megoldási tervet lehessen kidolgozni, ami magában foglalja az öt évnél fiatalabb gyermekek orvosi ellátását, és a hatékonyságukat már bizonyított gyógyhatású élelmiszerek rendelkezésre bocsátását;
 3. sürgeti, hogy a hangsúlyt a megelőzésre helyezve csökkentsék az esőzések kiszámíthatatlanságától való függést, fejlesszék az öntözéses mezőgazdaságot (miniduzzasztógátak), trágyázással, műtrágyával és gépesítéssel javítsák az élelmiszer-termelés hatékonyságát és növeljék a helyi gabonarakárak kapacitását;
 4. üdvözl, hogy a Bizottság 4,6 millió eurót különített el a nigéri humanitárius segítségre, valamint hogy 2005. július 1-jén bejelentette kötelezettségvállalását „további humanitárius pénzalap biztosítására a helyzet további súlyosbodása esetén”;
 5. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy Niger kormánya lassan reagált a kialakuló válságra; sajnálja továbbá, hogy a hatóságok nem osztottak szét ingyenes ételt a válság kezdeti időszakában;
 6. sajnálatosnak tartja, hogy az állam nem avatkozott be megfelelően a spekuláció és a válság megelőzése érdekében, és azt kéri, hogy Niger kormánya léptessen életbe olyan mechanizmusokat, melyek lehetővé teszik a hasonló jelenségek újbóli előfordulásának megakadályozását;
 7. kételkedik az IMF által szorgalmazott, a „strukturális alkalmazkodási” politika keretében megvalósított teljes agrárpiazi dereguláció indokoltágában;
 8. ugyanakkor figyelmeztet a megfontolatlan élelmiszer-segélyezés veszélyeire, és arra szólítja fel a nemzetközi közösséget, hogy hagyják abba az élelmiszer-segélyezést, amint úgy vélik, hogy a helyzet javult;
 9. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a nemzetközi adományozók későn reagáltak az ENSZ támogatásra irányuló felhívására, melyet első alkalommal 9 hónappal ezelőtt tett közzé; továbbá amiatt, hogy nehéz volt elindítani a nemzetközi segélyezést annak ellenére, hogy a tehetős G8 országok épp Afrikát jelölték meg prioritásként;

2005. szeptember 8., csütörtök

10. kéri, hogy jelentősen emeljék az ENSZ-segélyalap keretében rendelkezésre álló tartalékokat annak érdekében, hogy megfelelő alapok álljanak előzetes rendelkezésre, és hogy lehetővé váljon az ENSZ segélyszervezetei számára a gyors segítségnyújtást;
11. rendkívül sajnálja, hogy az afrikai katasztrófák kapcsán ilyen nehézkes a mozgósítás, míg a szökőár és annak áldozatai – akik között nyugati turisták is voltak – óriási médianyilvánosságot kaptak;
12. üdvözli a Bizottság által irányított, hosszú távú élelmezésbiztonsági intézkedéseket tartalmazó ECHO-gyorssegélyt, valamint, hogy a Nigerről szóló országos stratégiai dokumentumban egyértelmű prioritásként jelölték meg a vidékfejlesztést és az élelmezésbiztonságot;
13. felszólítja a nemzetközi támogatókat, hogy összpontosítsanak az egészségügygel kapcsolatos segélyekre is, mint például a tiszta vízhez való hozzáférés fejlesztése, rehidratáló tabletták szétosztása és a meglévő egészségügyi szolgáltatások támogatása és bővítése a járványok kitörésének megelőzése érdekében;
14. felszólítja a nemzetközi támogatókat, hogy Nigerre vonatkozó stratégiáikat hangolják össze egymással, valamint az Afrikai Unióval, a Nyugat-afrikai Államok Gazdasági Közösségével és más regionális és helyi szereplőkkel; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy ez a segítségnyújtás hosszú távú legyen, és képezze regionális stratégia részét a szegénység és éhínség ciklikus visszatérésének megakadályozása érdekében;
15. aggodalmát fejezi ki az élelmiszerek elérhetőségének vonatkozásában a szomszédos Malit és Burkina Fasot tekintve, és a helyzet szoros nyomon követésére szólít fel a tágabb régióban;
16. felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy fejlesszék az olyan érzékeny területek figyelését szolgáló előrejelző rendszert, ahol éhínség léphet fel, hogy a katasztrófák megelőzése érdekében lehetővé tegye a gyorsabb reagálást;
17. hangsúlyozza, hogy Nigerben a legnagyobb problémát az általános szegénység jelenti, és az, hogy az ország nem rendelkezik fedezettel ahhoz, hogy az ilyen válságok idején felmerülő szükségletekre vésztartalékokat képezzen;
18. felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy ismerje el a globális felmelegedés hatását Afrika Szahara alatti térségére, és szigorú uniós CO₂-csökkentési stratégia bevezetésével tegyen azért Európában, hogy mérséklődjenek az ilyen hatások;
19. úgy ítéli meg, hogy az afrikai országokkal folytatott kereskedelmi tárgyalások során figyelembe kell venni a természeti erőforrások kizsákmányolásának kérdését is;
20. sürgeti, hogy valóban lépjen érvénybe Niger külföldi adósságainak elengedése, melyet a G8 csúcstalálkozón jelentettek be;
21. felszólítja a Bizottságot, hogy miután a szükséghelyzet megszűnik, foganatosítson átfogó politikát a válság alapvető okainak felszámolására, a mögöttes strukturális okok kezelésére, valamint a régió mezőgazdasági termelékenységének fokozására;
22. felszólítja a régió kormányait, hogy a mezőgazdasági szektoron belül valósítsanak meg fenntartható fejlődési politikát;
23. felszólítja, hogy az ENSZ 2005. szeptemberi közgyűlése a millenniumi fejlesztési célokkal összhangban határozza meg a szegénység és az éhínség világméretű felszámolását célzó nemzetközi segítségnyújtás módjait és eszközeit;
24. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Afrikai Uniónak, az ENSZ főtitkárának, az AKCS–EU közös parlamenti közgyűlésnek, valamint Niger, Mali, Burkina Faso és Mauritánia kormányának.